

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/57/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5110201681
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5110201681.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Oľgy Belkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, vo veci starostlivosti o maloleté deti I.: G., nar. XX. XX. XXXX, V., nar. XX. XX. XXXX, S., nar. XX. XX. XXXX, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina ako opatrovníkom, deti rodičov - otca: Ing. J. I., PhD. nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. č. XXX, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Martinom Olosom, advokátom so sídlom E., ul. M. R. O. č. XX a matky: G. I., rod. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom E., N. č. XX, zastúpená splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Máriou Vajdovou, advokátkou so sídlom N. I. W., ul. Y. č. XXX, o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, o odvolaní otca a matky detí proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 21P/33/2010-128 zo dňa 24. novembra 2011, takto,

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výrokoch, ktorými

- zveril maloletú Ľudmilu I., nar. XX. XX. XXXX a maloletú V. I., nar. XX. XX. XXXX, do osobnej starostlivosti matke,

- otca zaviazal k povinnosti platiť na maloletú G. výživné vo výške 100 eur mesačne, na maloletú V. výživné vo výške 100 eur mesačne s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku, ktoré bude poukazovať k rukám matky do 15. dňa v mesiaci vopred,

- upravil styk otca s maloletými tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý párný týždeň v sobotu od 09:00 hod do 19:00 hod nepretržite, každý nepárny týždeň v bežnom roku od soboty od 09:00 hod do nedele do 16:00 hod nepretržite,

- matke uložil povinnosť deti na stretnutie s otcom riadne a včas pripraviť, deti otcovi odovzdať a otca zaviazal k povinnosti deti si na adrese trvalého bydliska matky a maloletých prevziať a v určený deň, určenú hodinu ich zasa matke na tom istom mieste vrátiť, p o - t v r d z u j e .

Vo výroku, ktorým súd konanie o úprave práv a povinností k maloletému S. I., nar. XX. XX. XXXX zastavil, zostáva rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zveril maloletú G. I., nar. XX. XX. XXXX a maloletú V. I., nar. XX. XX. XXXX, do osobnej starostlivosti matke. Otca zaviazal k povinnosti platiť na maloletú G. výživné vo výške 100 eur mesačne, na maloletú V. výživné vo výške 100 eur mesačne s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku, ktoré bude poukazovať k rukám matky do 15. dňa v mesiaci vopred. Styk otca

maloletými deťmi upravil tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý párny týždeň v sobotu od 09:00 hod do 19:00 hod nepretržite, každý nepárny týždeň v bežnom roku od soboty od 09:00 hod do nedele do 16:00 hod nepretržite. Matke uložil povinnosť deti na stretnutie s otcom riadne a včas pripraviť, deti otcovi odovzdať. Súčasne zaviazal otca deti si na adrese trvalého bydliska matky a maloletých prevziať a v určený deň, určenú hodinu ich zasa matke na tom istom mieste vrátiť. Konanie o úprave o úprave práv a povinností k maloletému S. I., nar. XX. XX. XXXX, zastavil.

Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že manželstvo rodičov maloletých bolo rozvedené rozsudkom okresného súdu sp. zn. 33C 126/2009, pričom čo do úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode nie je právoplatne ukončené. Rodičia maloletých nežijú v spoločnej domácnosti, spoločne nehospodária od júna 2009. Matka býva v 3-izbovom byte, v súčasnosti je na rodičovskej dovolenke. V spoločnej domácnosti bývajú aj nevlastní súrodenci maloletej G. a V.: S., nar. XX. XX. XXXX, L., nar. XX. XX. XXXX, ktorých biologický otec je iná osoba než otec maloletej V. a G.. Otcovstvo manžela bolo zapreté rozsudkami tunajšieho súdu sp. zn. 2C/94/2009 a sp. zn. 18C/11/2011. Je ním vtedajší priateľ matky maloletých V. M.. Určitý čas žili v spoločnej domácnosti matka, maloleté deti z manželstva G. a V., manžel a V. M.. Matka má ešte vyživovaciu povinnosť k maloletému Y. W. I., nar. XX. XX. XXXX, s ktorým je toho času na materskej dovolenke. Otec maloletého Y. je iný otec než biologický otec G. a V., iný otec než otec maloletého S. a L.. Biologickým otcom je W. O.. V súčasnosti tak, ako aj vyplynulo zo správy kolízneho opatrovníka zo šetrenia pomerov u matky, matka býva v domácnosti s piatimi deťmi od troch rôznych mužov.

Matka trvala na svojom podanom návrhu čo sa týka zverenia maloletých do jej osobnej starostlivosti, nakoľko v jej starostlivosti sa nepretržite nachádzajú doteraz. Otcovi nebráni stretávať sa s deťmi, avšak deti nemajú doteraz vytvorený nejaký pozitívny vzťah k otcovi. Otec so zverením maloletých do starostlivosti matke nesúhlasil. Poukázal na rozvodové konanie, v ktorom uviedol aj dôvody prečo nesúhlasí so zverením detí do osobnej starostlivosti matke (promiskuitný spôsob života, spolužitie s priateľmi za prítomnosti detí a pod.).

Z výpovedí maloletých detí mal súd zistené, že maloleté chcú zostať tam, kde bývajú doteraz - u matky. S otcom sa nemajú o čom porozprávať. Vyslovili nesúhlas so stretávaním sa s otcom, pretože počas týchto stretnutí otec jednoznačne presadzuje svoju vôľu.

Zo záverov znaleckého dokazovania v rozvodovom konaní bolo zistené, že maloleté sú vnímavé, dokážu rozlíšiť podstatu rozchodu rodičov, ale považujú odchod otca zo spoločnej domácnosti za náhly, situáciu im otec nevysvetlil. Otca rešpektujú ako rodiča a komunikáciu otca a matky vnímajú ako napätú. Skutočnosť, že deti vyrastali v prostredí, kde žili v spoločnej domácnosti s matkou za prítomnosti jej priateľa a súčasne aj otca detí bola neprimeraná, dezorientácia v normalite partnerských a rodinných vzťahov sa však môže prejavovať až v budúcom vývine detí najmä pri nadväzovaní partnerských vzťahov. Z reakcií maloletých vyplynulo, že matka deťom postupne situáciu vysvetlila, otec s nimi rozhovory nevedol, čo podstatnou mierou prispelo k ochladnutiu vzťahov maloletých voči otcovi. Vo vzťahu oboch dcér k otcovi prevláda rezervovaný postoj, nie však vyslovene odmietavý. To, že otec odišiel bez vysvetlenia vzbudzuje u maloletej G. a V. pocity, že nie sú dostatočne prijímané otcom. Znalčka poukázala, že obaja rodičia majú porovnateľné primerane vyvážené predpoklady pre osobnú starostlivosť o maloleté deti, avšak odporúčala zohľadniť zákonitosti vývinu detí a ich vzájomné súrodenecké citové väzby. Maloleté dosahujú vývinové obdobie, kedy je v popredí prirodzená vývinová zákonitosť, ktorou je intenzívnejšia pripútanosť detí k matke. V danej situácii teda možno predpokladať, že maloleté sa budú ťažšie vyrovnávať s neprítomnosťou matky, ak s nimi matka nebude v súvislom kontakte, pričom je samozrejme nevyhnutný pravidelný kontakt detí aj s otcom. Čo sa týka striedavej osobnej starostlivosti navrhovanej prípadne zo strany otca aspoň v týždňových mesačných intervaloch (týždeň u otca, 3 týždne u matky) aktuálne maloleté odmietajú dlhodobejší pobyt u otca, nie je však vylúčené, že vzájomné vzťahy rodičov a detí sa natoľko upravia, že do budúca bude možné uvažovať aj o striedavej osobnej starostlivosti. V súčasnosti medzi rodičmi pretrvávajú vzájomná konfliktná situácia, ak bude pretrvávajúť do budúca v prítomnosti detí môže veľmi vážne ohroziť primeranosť celkového vyspievania detí, spôsobiť ich citovú depriváciu, nenaplnenie podstatných citových väzieb dieťaťa s obidvoma rodičmi.

Z dôvodu, že znalecké dokazovanie sa týka bezprostredne predchádzajúceho obdobia (bez prítomnosti tretieho partnera matky maloletých) súd vykonal ďalšie dokazovanie ako určité doplnené dokazovanie nariadením pohovoru rodičov a maloletých G. a V. na Referáte poradensko-psychologických služieb pri

ÚPSVaR Žilina. V správe zo dňa 18. 11. 2011 otec uviedol, že trvá na svojom návrhu, aby deti boli zverené do jeho starostlivosti z dôvodu, aby mohol výchovne vplývať na deti, nakoľko rodičia majú rozdielny spôsob výchovy. Matka dáva dcéram viac voľnosti, otec viac trvá vo výchove na pravidlách. Zároveň je prístupný, aby u neho trávili každý druhý víkend aspoň jeden deň s maloletými dcérami aj ich nevlastní bratia. Obe dievčatá G. a V. si myslia, že otec o nich nemá záujem, nevie s nimi komunikovať, nevie sa s nimi porozprávať, neberie do úvahy ich názor a požiadavky. Vyčítali otcovi, že trávil s nimi vždy málo času. O vzťahu k matke sa vyjadrujú ako o dobrom. Matka je milá a dobrá. V závere správy Referát konštatuje, že maloleté preferujú a emočne inklinujú k matke. Odporučil zveriť deti do jej starostlivosti, maloleté deti prejavujú k otcovi arogantný odmietavý a neúctivý postoj, čo je považované za rizikové pre ich ďalší zdravý psychický a mravný vývin. Stretnutia s otcom podmieňujú maloleté zmenami u otca najmä, aby sa im viac venoval, bol komunikatívnejší, prípadne vyhovel, najmä v prípade maloletej V., ich finančným nárokom. Na druhej strane nie sú momentálne ochotné sa s otcom stretnúť. V tejto súvislosti nemožno vylúčiť vplyv matky. Vzťah otca k deťom však nie je považovaný za škodlivý prípadne ohrozujúci psychický vývin detí. Stretnutia otca s maloletými Referát doporučil aktuálne upraviť aspoň na raz za dva týždne v sobotu.

Kolízny opatrovník doporučil pre otca širšiu úpravu styku ako navrhuje matka (len jeden krát za dva týždne v sobotu) pričom poukázal na skutočnosť, že deti síce vyrastajú v domácnosti matky, ale táto domácnosť vzhľadom na skutočnosti, ktoré sa v nej v minulosti odohrali, nie je príkladom zdravého rodinného života pre maloleté deti. Otec prakticky za súčasnej situácie nemá šancu ukázať dievčatám aj iný spôsob života. Podľa názoru kolízneho opatrovníka k takejto situácii došlo predovšetkým vinou matky. Je v záujme detí, aby dostali šancu vidieť, že funguje rodina aj ináč, aby mali možnosť spoznať iný spôsob života ako spôsob života u matky.

Hodnotiac vyššie uvedené skutočnosti súd zveril maloleté deti G. a V. do osobnej starostlivosti matke. Súd pri rozhodovaní zoberal do úvahy skutočnosť, že deti doteraz žili v domácnosti s matkou. Na domácnosť sú zvyknuté, vzhľadom na ich vek a pohlavie starostlivosť matky je nevyhnutná. K matke majú dievčatá vyvinuté silné citové puto tak ako to pre súd vyplynulo zo znaleckého dokazovania, zo správy Referátu poradensko-psychologických služieb ako aj samotnej výpovede detí. Príjem otca u zamestnávateľa Žilinská univerzita je priemerný mesačne 800 eur. Matka je poberateľkou materského príspevku vo výške cca. 400 eur mesačne + prídavky na päť detí + výživné od druhého a tretieho partnera. Otec dobrovoľne platil od opustenia spoločnej domácnosti matke po 100 eur pre maloletú G. a V. pre každú zvlášť. Tieto skutočnosti potvrdil otec vo svojej výpovedi, potvrdil kolízny opatrovník a potvrdila aj matka. V súčasnosti maloleté navštevujú 4.ročník základnej školy. Súd určil výživné otca po 100 eur pre každé dieťa zvlášť s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku. Takto určené výživné považoval za primerané vzhľadom na vek a potreby maloletých detí. Spätné určené výživné požadované matkou od júna 2009 súd neurčil práve vzhľadom na skutočnosť, že otec dobrovoľne a bez rozhodnutia súdu takúto sumu výživného matke platil, nedoplatok mu nevznikol, nebol dôvod na spätné určenie výživného.

Súd upravil styk otca s maloletými prakticky každý týždeň. Nepárny týždeň od soboty do nedele nepretržite s možnosťou teda bez prítomnosti matky prespať u otca, každý párny týždeň v sobotu od 09.00 hod do 19.00 hod. Takáto úprava je nevyhnutná vzhľadom na zabezpečenie vplyvu otca na výchovu maloletých detí, ale za súčasnej situácie aj dostatočná vzhľadom na skutočnosť, že otec prakticky s dcérami nemal pravidelný kontakt, deti ho absolútne odmietajú a teda súd v takejto úprave videl možnosť postupného zblížovania a nadobúdania vzťahu medzi otcom a dcérami. Súd určil matke povinnosť deti na stretnutie s otcom riadne a včas pripraviť, čo zahŕňa nielen deti náležite obliecť, ale aj psychicky pripraviť na stretnutie s otcom. Súd v tomto prípade apeluje na matku, aby na deti vplývala pozitívne. Podľa názoru súdu práve matka má vplyv na reakcie detí pri stretnutiach s otcom.

Predovšetkým matka musí zmeniť postoj voči otcovi a deti viesť k tomu, aby voči otcovi prejavovali určitú úctu, takú akú si zasluhuje rodič.

Súd konanie voči maloletému S. I., nar. XX. XX. XXXX, zastavil podľa § 104 ods. 1 vetá prvá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) vzhľadom na existenciu právoplatného rozsudku sp. zn. 18C 11/2011 tunajšieho súdu, ktorým bolo zapreté otcovstvo J. I. k maloletému S..

V zákonnej lehote proti rozsudku podal odvolanie otec detí. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že maloletú G. a maloletú V. zverí na čas po rozvode do jeho osobnej starostlivosti a

matku zaviazhe k povinnosti prispievat' na vyzivu maloletej G. po 40 eur mesačne a na vyzivu maloletej V. po 40 eur mesačne, vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám otca, počnúc právoplatnosťou rozsudku. Určí, že matka je oprávnená stretávať sa s maloletými deťmi G. a V., každý nepárny týždeň v kalendárnom roku od piatku od 17.00 hod do nedele do 17.00 hod nepretržite, každý nepárny rok určených jarných školských prázdnin maloletých od pondelka od 08.00 hod do nedele do 16.00 hod nepretržite, každý rok od 01. 07. od 09.00 hod do 14. 07. do 18.00 hod nepretržite, každý rok od 15. 08. od 09.00 hod do 31. 08. do 18.00 hod nepretržite, cez vianočné sviatky každý párny rok v čase od 23. 12. od 09.00 hod do 25. 12. do 09.00 hod nepretržite, každý nepárny rok v čase od 25. 12. od 09.00 hod do 26. 12. do 18.00 hod nepretržite, každý nepárny rok v čase od 27. 12. od 09.00 hod do 31. 12. do 24.00 hod nepretržite, každý párny rok v čase od 01. 01. od 00.00 hod do 03. 01. do 18.00 hod nepretržite.

Považoval rozsudok okresného súdu za vecne nesprávny. Podľa neho súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu trpí vadou nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd I. stupňa plne opomenul reálny skutkový stav veci, dokonca ignoroval vyjadrenie kolízneho opatrovníka. Rozsudok škodí maloletým deťom. Okresný súd de facto svojím rozhodnutím podporuje promiskuitné správanie matky a vystavuje maloleté deti riziku, že si osvoja „hodnoty“ matky. Celý rozsudok je zaťažený zjavným bagatelizovaním a ospravedlňovaním nezodpovedného konania matky.

Dôvody nesúhlasu so zverením maloletej G. a maloletej V. do osobnej starostlivosti matky sú v stručnosti tie, že matka vedie promiskuitný spôsob života, uprednostňuje neviazaný sexuálny život s milencami pred záujmami detí a za priamej prítomnosti detí, ktoré vystavuje riziku osvojenia si nemorálneho spôsobu života matky, cielene ovplyvňuje deti proti jeho osobe a bráni mu v styku s maloletými dcérami. Tvrdil, že matka je neschopná postarať sa o 5 detí od troch rôznych partnerov a je neschopná zabezpečiť základné materiálne potreby detí vrátane primeraného bývania pre deti vo veku od 0 do 12 rokov. Vytýkal, že maloleté deti žijú v nestabilnom výchovnom prostredí, pričom konanie a postoje matky nie sú normálne, priečia sa zdravému rozumu a základným hodnotám.

Matka s ním od rozvodového pojednávania absolútne prerušila komunikácia. Odmieta sa s ním stretnúť a zmenila čísla telefónov. Deťom zakázala komunikáciu a stretávanie sa s ním. Taktiež ona aj deti sa tvária, že jednoducho neexistuje. Matka oboznamuje deti s výsledkami súdnych pojednávanií a „s výmyslami, ktoré on na matku popísal vo svojich návrhoch a odvolaniach“ a ostatnými „hlúposťami, pre ktoré ju ťahá po súdoch“.

Matka je toho času na materskej dovolenke s piatym dieťaťom, ktoré je jej tretím nemanželským dieťaťom a tretím dieťaťom od rôzneho partnera v priebehu pár rokov. Matka svoje tehotenstvo podľa svojej potreby systematicky zneužíva na riešenie svojich životných situácií a existenčných problémov a svoje materstvo povyšuje nad všetky hodnoty. Je ochotná s hocikým, i s bezdomovcom a alkoholikom p. M., ktorý je bez príjmu a má ďalšie tri deti, ako aj s mladším mužom p. O. bez preukázateľného príjmu, ako tomu je aktuálne. Správanie matky sa dá označiť minimálne ako krajne neštandardné a nemorálne, výrazne negatívne ovplyvňuje a poškodzuje všetky deti, aj jeho osobu. Deti v podstate používa ako rukojemníkov a zdroje rôznych príjmov spoločenského prospechu a záštity starostlivej matky. Jej vynachádzavosť v tomto smere je výnimočná, navonok prezentuje úžasnú starostlivosť o rodinu, ktorou u ľudí budí dojem starostlivej matky v existenčných problémoch.

Peniaze, ktoré odporkyňa dostáva na deti po jeho odchode z domácnosti používa podľa svojej ľubovôle. Nie je najmenší dôvod, prečo by mal naďalej financovať jej rozmary a sponzorovať jej rôznych priateľov, ktorí sú nezamestnaní bezdomovci a alkoholicy.

Uvádza, že podľa rozsudku okresného súdu tak všetky deti budú sa tlačiť v malom nájomnom byte spolu s rôznymi partnermi matky a ako dospelí jedinci budú mať vštepené zvrátené hodnoty, a to iba z dôvodu, že ich vychovávala osoba ženského pohlavia, ktorá nerešpektovala základné hodnoty.

V zákonnej lehote proti tej výrokovej časti rozsudku, ktorou okresný súd rozhodol o výživnom na maloletú G. a maloletú V., podala odvolanie matka detí. V tomto napadnutom výroku navrhla rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa nej súd nesprávne rozhodol pokiaľ zaviazal otca prispievať výživné na maloletú G. a maloletú V. po 100 eur mesačne. S týmto vyslovila nesúhlas a trvala na tom, aby otec bol zaviazaný poskytovať výživné vo výške 250 eur odo dňa podania návrhu na každú maloletú dcéru s poukazom na ich oprávnené potreby, a taktiež na skutočné zárobkové možnosti otca. Súd nemal za potrebné v rámci dokazovania prelustrovať ozajstný príjem otca. Uspokojil sa len s príjmom otca zo Žilinskej univerzity vo výške 800 eur a nebral do úvahy, že matka uviedla i jeho ďalší príjem pozostávajúci z jeho prednáškovej činnosti, publikácií odborných článkov v slovenských a zahraničných časopisoch, ako i prednášok na slovenských i zahraničných konferenciách. Otec maloletých dcér pracuje aj ako súdny znalec. Jeho príjem nebol dostatočne v prvostupňovom konaní preukázaný.

Matka sa veľmi dobre stará o výchovu a výživu dcér, sama hradí ich všetky náklady súvisiace s ich výchovou a výživou. V škole dosahujú výborné výsledky a na vyučovanie sú vždy vzorne pripravené. Matka i napriek tomu, že má tri maloleté deti, príkladne zvláda svoju rodičovskú povinnosť o deti, a tieto majú zabezpečené citové zázemie, ktoré je pre ňu nepostrádateľné.

Vyjadrila nesúhlas s tvrdeniami kolízneho opatrovníka, podľa ktorého bolo prezentované, že deti síce vyrastajú v domácnosti matky, ale toto nie je vzhľadom na skutočnosti, ktoré sa v jej minulosti odohrali, príkladom zdravého rodinného života pre maloleté deti. Údajne otec prakticky za súčasnej situácie nemá šancu ukázať maloletým dievčatám aj iný spôsob života. Podľa názoru kolízneho opatrovníka k takejto situácii došlo predovšetkým vinou matky.

Tvrdenia kolízneho opatrovníka vnímala ako neprofesionálne a hlavne v rozpore so záujmami maloletých detí G. a V.. Nebral so úvah skutočnosti a dôkazy, ktoré boli pravdivo preukázané v prvostupňovom konaní. Výsluch maloletých detí V. a G. dostatočne presvedčil súd a na tom základe bolo aj predbežné opatrenie zamietnuté. Považovala postup kolízneho opatrovníka za účelový a v značnom rozpore so záujmami a potrebami maloletých detí.

Matka detí vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca detí uvádzala, že argumenty uvádzané otcom v odvolaní nie sú pravdivé. Účelovo spochybňuje skutočnosti, ktoré boli pravdivo preukázané v prvostupňovom konaní na základe listinných dôkazov a znaleckého posudku vypracovaného znalkyňou PhDr. M. V., ako aj pohovoru u detského psychológa Mgr. Z. a na základe svedeckých výpovedí maloletej V. a maloletej G..

Považovala za správne, pokiaľ prvostupňový súd pri svojom rozhodnutí vychádzal zo záverov uvedených dôkazov a maloleté deti zveril matke. Osočovanie smerom k jej osobe zo strany otca detí sa jej javí ako dehonestujúce. Podľa nej ona je milujúcou matkou, ktorá by pre svoje deti urobila všetko. Mala za to, že ako matka nezlyhala, nakoľko deti majú s matkou vytvorenú silnú citovú väzbu. Otec sa snaží odpútať svoje zlyhanie, hádzanie viny a špiny na matku svojich detí. Jeho postoj nie je správny a opäť koná zmätočne, nakoľko sa nezameriava na svoje deti, aby si vytvoril s nimi citovú väzbu, ale osočuje matku.

Poukázala ďalej na to, že tvrdenie kolízneho opatrovníka vníma ako neprofesionálne, hlavne v rozpore so záujmami maloletých detí. Opätovne zopakovala argumenty uvedené v odvolaní proti rozsudku v súvislosti s výchovou a zverením maloletých detí do jej výchovy.

Otec detí vo svojom vyjadrení k odvolaniu matky detí uviedol, že trvá na dôvodoch svojho odvolania.

Podľa neho jediným motívom matky sú prehnané finančné nároky, ktoré má sanovať on, nakoľko biologickí otcovia jej ďalších troch detí na jej tri deti dostatočne neprispievajú. Za všetko hovoria ataky matky voči osobe kolízneho opatrovníka, jej podávanie trestných oznámení na jeho osobu, ktoré sú políciou odmietané ako nedôvodné. Je zrejmé, že matka maloletých detí ich cielene pretvára na svoj obraz čím hrozí, že z detí vyrastú dospelí jedinci takých vlastností ako je matka. Deti si myslia, že prostredie a spôsob života, ktoré im vytvorila matka je normálne, a to najlepšie. Matka maloleté deti od jeho osoby izoluje a on s nimi nemá žiaden kontakt. Je nepredstaviteľné, že matka si robí čo len chce, žije promiskuitným životom a súd napriek námietkam kolízneho opatrovníka konanie matky de facto akceptuje a dokonca zamietla jeho návrh na nariadenie predbežného opatrenia, čo môže byť samozrejme predmetom prípadnej ústavnej sťažnosti.

Opatrovník detí vo vyjadrení k odvolaniu súhlasil s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie napadnuté odvolaním v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O. s. p. a rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil, a to z nasledovných dôvodov:

V preskúmvanej veci mal odvolací súd z obsahu spisu preukázané, že matka svojím návrhom žiadala zveriť maloletú G., V. a S. do výchovy a osobnej starostlivosti matky, otca zaviazat' povinnosťou prispievať na výživu detí mesačne sumou 400 eur na každé dieťa od 1.6.2009, splatné vždy do 15. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci vopred k rukám matky. Zameškané výživné na deti je otec povinný zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky maloletých detí. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnila tým, že manželstvo s otcom maloletých uzavrela 14. 11. 1998 v O.. Z manželstva pochádzajú G., V.. Počas manželstva sa narodil ešte S. I. XX. XX. XXXX, ktorého biologickým otcom síce nie je otec maloletej G. a V.. V manželstve sa začali postupne objavovať vzájomné nezhody, preto matka podala návrh na zverenie detí do výchovy, určenie výživného za trvania manželstva. Od júna 2009 nebývajú rodičia v spoločnej domácnosti, spoločne nehospodária. Matka bola zamestnaná v zdravotníckom zariadení Krankas, s. r. o., Bratislavská 1, Žilina s priemerným mesačným príjmom cca 511,52 eur brutto.

Konanie o návrhu matky bolo prerušené uznesením okresného súdu č. k. 21/33/2010-33 zo dňa 14. 06. 2010, lebo prebiehalo rozvodové konanie medzi rodičmi maloletých detí pred Okresným súdom v Žiline pod sp. zn. 33C/126/2009. V tomto konaní bolo nariadené aj znalecké dokazovanie znalkyňou z odboru psychológia, klinická psychológia detí PhDr. M. V.. Rozvodové konanie bolo ukončené rozsudkom sp. zn. 33C/126/2009 zo dňa 31. 03. 2011, ktorý čo do rozvodu nadobudol právoplatnosť dňa 22. 04. 2011. Pokiaľ sa týkalo výchovy a výživy maloletých detí, rozsudok bol zrušený.

Okresný súd vo veci sp. zn. 21P/33/2010 po zadovážení si znaleckého posudku z rozvodového spisu sp. zn. 33C/126/2009 ďalej pokračoval v konaní. Vo veci vypočul otca, matku, ako aj maloleté deti G. a V. I.. Zároveň doplnil dokazovanie nariadením pohovoru rodičov a maloletých detí G. a V. na Referáte poradensko-psychologických služieb pri ÚPSVaR Žilina. Po vyhodnotení tohto dokazovania vo veci dňa 24. 11. 2011 rozhodol.

Odvolací súd po preskúmaní spisu prvostupňového súdu dospel k záveru, že odvolanie otca detí pokiaľ sa týkalo zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti matky, ako aj určenia výživného a úpravy styku, nie je dôvodný.

Prvostupňový súd sa dôsledne oboznámil so znaleckým dokazovaním a vychádzal nielen zo záverov tohto znaleckého posudku PhDr. M. V. č. 55/2010, ale vychádzal aj z výsluchu oboch maloletých detí na pojednávaní dňa 22. 09. 2011. Obe maloleté deti zhodne uviedli, že chcú zostať bývať u matky, kde im je dobre, s otcom sa nedá porozprávať o ničom, vždy sa ich pýta jedno a to isté, ako sa majú. Čo sa týka prostredia, chceli zostať bývať u matky, tam bývajú i s tromi bratmi, mamou a majú podmienky na bývanie. Stretávajú sa s kamarátmi a kamarátkami matky väčšinou vonku, niekedy však prídu aj k nim. Maloleté deti sa vyjadrili, že sa s otcom stretávať nechcú, pretože sa nevedia dohodnúť kde s otcom pôjdu. Otec si presadzuje svoju vôľu. Nevie sa s nimi rozprávať a pokiaľ mu oni niečo rozprávajú, on sa iba usmeje alebo je ticho.

Okresný súd v tejto veci vydal rozhodnutie, ktorým zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia ohľadne úpravy styku s maloletými deťmi. Uznesenie č. k. 21P/33/2010-99 zo dňa 27. 09. 2011 bolo rozhodnutím Krajského súdu v Žiline č. k. 5CoP/100/2011-140 zo dňa 03. 01. 2012 potvrdené.

Odvolací súd vychádzal nielen z výsledkov znaleckého dokazovania znalkyňou v rozvodovom konaní sp. zn. 33C/126/2009, ale najmä z aktuálne vykonaného pohovoru, ktorý vykonal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor sociálnych vecí Žilina, referát poradensko-psychologických služieb, Mgr. Z. dňa 02. 11. 2011. Po tomto pohovore bola dňa 18. 11. 2011 spracovaná správa, ktorú Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina doručil okresnému súdu dňa 22. 11. 2011. Zo záverov tejto správy vyplýva, že obe maloleté deti preferujú a emočne inklinujú k matke. Preto bolo odporučené zveriť maloleté deti do jej starostlivosti. Na základe pohovorov a interakcie maloletých s otcom mali za to, že maloleté prejavujú k otcovi arogantný odmietavý a neúčtívý postoj, čo bolo považované za rizikové pre ich ďalší zdravý psychický a mravný vývoj. Stretnutie s otcom deti podmieňovali zmenami u otca, najmä aby sa im viac venoval, bol komunikatívnejší, prípadne vyhovel najmä v prípade maloletej Janky ich finančným nárokom. Na druhej strane maloleté deti momentálne neboli ochotné sa s otcom stretnúť. V tejto súvislosti nie je možné vylúčiť vplyv matky. Vzťah otca k deťom nebol považovaný zo strany úradu práce, sociálnych vecí a rodiny za škodlivý, prípadne ohrozujúci psychický vývin maloletých. Stretnutia otca s maloletými doporučil vykonávať aktuálne aspoň raz za dva týždne v sobotu.

Podľa § 36 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností.

podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 43 ods. 1 Zákona o rodine, maloleté dieťa, ktoré je schopné s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, má právo vyjadrovať ho slobodne vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti.

Podľa čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa, maloleté dieťa má právo vyjadriť slobodne svoj názor vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú.

Odvolací súd bol toho názoru, že v prípade ak nedôjde k dohode rodičov vo výkone ich rodičovských práv, súd rozhoduje vždy s prihliadnutím na záujem maloletého dieťaťa.

V danom prípade odvolací súd s poukazom na vykonané dokazovanie prvostupňovým súdom mal za to, že tento rozhodol správne, pokiaľ maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matky a upravil styk s maloletými deťmi. Vychádzal zo znaleckého posudku, ale aj z výsluchu oboch maloletých detí jednak na pojednávaní pred okresným súdom, a taktiež aj pred Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina. Podľa názoru odvolacieho súdu nebolo by v súčasnej dobe správne, aby maloleté deti boli vytrhnuté z rodinného prostredia, v ktorom sú vychovávané. Deti sú citovo naviazané na matku a aj na svojich súrodencov. Tak ako uvádzala znalkyňa, v danej situácii by sa maloleté deti ťažšie vyrovnávali z neprítomnosťou matky a správne prvostupňový súd apeloval na matku, ktorá je povinná pozitívne vplývať na obe maloleté deti, aby tieto sa s otcom stretávali a postupne sa medzi nimi vytvoril bližší citový vzťah, pozitívnejší ako je v súčasnej dobe.

Pokiaľ sa týka odvolania otca, odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že v prvom rade prihliadal pri svojom rozhodovaní na záujem maloletých detí, a ten je, aby boli v súčasnej dobe zverené do osobnej starostlivosti matke, s ktorou majú nadviazané podstatne pozitívnejšie citové väzby ako s otcom. Nebolo by v záujme zdravého vývoja detí vytrhávať ich z tohto prostredia. Nie je možné súhlasiť s

vyjadrením otca, že okresný súd de facto akceptuje, že matka si robí čo chce a žije promiskuitným spôsobom života. Naopak, prvostupňový súd sa dôsledne vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zistiť pre správne rozhodnutie ohľadne zverenia maloletých detí do výchovy jednému z rodičov. Skutočnosti, ktoré uvádzal otec v odvolaní, že podľa rozsudku okresného súdu sa budú deti tlačiť v malom nájomnom byte s rôznymi partnermi matky v konaní preukázané neboli, lebo z výsluchu maloletých vyplynulo, že žijú s matkou a tromi mladšími súrodencami. Otec navrhol doplniť dokazovanie výsluchom účastníkov, čo však nepovažoval odvolací súd za účelné, lebo aj v záujme otca je, aby bolo právoplatne rozhodnuté o výchove a aj o úprave jeho styku s maloletými deťmi. Pokiaľ sa bude s maloletými deťmi stretávať, je možnosť vytvorenia si bližšej citovej väzby.

Podľa názoru odvolacieho súdu, ani odvolanie matky čo do určenia výšky výživného nie je dôvodné. Prvostupňový súd po preskúmaní majetkových a zárobkových pomerov oboch rodičov určil výšku výživného v sume, ktorá je primeraná veku, ako aj potrebám maloletých detí a zárobkovým pomerom otca.

Pre tieto dôvody odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdil podľa ust § 219 ods. 1 O. s. p. a v bližších podrobnostiach poukazuje na dôvody uvádzané v rozsudku prvostupňového súdu, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 146 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu. Konanie vo veciach starostlivosti o maloleté deti je konaním, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu (§ 81 ods. 1 O. s. p.). Preto odvolací súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.